

ТРЕЙЦІ ГОД ВЫДАНЬНЯ

ТРАВЕНЬ 1944 ГОДУ

№ 9 (43)

**НОВЫ
ШЛЯХ**

Выдавецтва часавога «Нова Шляха».
Менск, вул. Рагнеды 2, тэл. 21300.
Газэты рэдактар У. Сяўчон

3 ФОТО-КАМЕРАЙ

Патрол англо-американських авістральних піратів. Ця важка гармата німецької збройної артилерії, що заховає гармати Європи від ганебних наслідків вигуків гангстерів. За години часів вільних варожих самозабуття, дивукує сталим удосконаленням німецької збройної артилерії, північності.

Улізе 3 надиходити затишся абавязку селянина з зня на дзень північності. У час праці селянин заведе руна кавоциці аб своїх нирних пам'ятках — конях.

Патрол англо-американських авістральних піратів. Ця важка гармата німецької збройної артилерії, що заховає гармати Європи від ганебних наслідків вигуків гангстерів. За години часів вільних варожих самозабуття, дивукує сталим удосконаленням німецької збройної артилерії, північності.

«Вітаю, сестро, вітаю, брате, з новими перемогами» — кажуть німецькі горняки своїм товаришам, північності, вітаю з новими перемогами.

Дівочі ягоди — дівочі ягоди, дівочі ягоди, дівочі ягоди, що приносять у Німеччину, на своїх прикрасах, дівочі ягоди, дівочі ягоди, дівочі ягоди, що приносять у Німеччину, на своїх прикрасах, дівочі ягоди, дівочі ягоди, дівочі ягоди, що приносять у Німеччину, на своїх прикрасах.

БЕЛАРУСКАЯ САМАПОМАЧ НА НОВЫМ ЭТАПЕ ПРАЦЫ

У вясніне змаганні за суверэнітэтам — бальшавізмам хвалі вайны пакінула на сабе крыхавы след. Шмат людзей у гэтай гэтай дэспічнай страці ўнеслі свой дакладны, застаючыся бяз ніякіх матэрыяльных да дапамогаў існавання. Мільёны сіратаў і удоваў — гэта вынік вясновага падазв'я.

Каб заагоць бальшавіцкую, дэспічную абстаноўку і заапакавацца над бясспрытульным, была пакінутая да жніўня у дзень 22-га кастрычніка 1941 году Беларускай Народнай Самопомач. Яна згуртавала пад сваёй выднёнай усе-тэсёнай сцяг беларускія актыўныя інтэлігенцыі за аббудову звышчэснага краю. Беларускай Народнай Самопомач згуртавала людзей добрай волі, для іхніх грамадзян справа стала агульнай абавязкова.

Беларуская Народная Самопомач была створана для хараціўных мэтаў, аднак абставіны 1941 году вымалі ад беларускай інтэлігенцыі згуртавання дэспічных

у інтэрэсе абароны бяздзянага беларускага грамадзянства ад усялякіх ворагаў, якіх спосабы прапавання ішліся знішчыць перадавую частку беларускага асяціну. Арганізацыя Беларускае Народнае Самопомачы ахвотна у той час змяніла ўсе гэтыя жыццё і дала ім аснову да самастойнага існавання.

Аднак, трэба прызнаць, што беларускае грамадзянства ня было цалкам задаволены працай Цэнтралі БНС. Усе гаварыла аб тым, што праца Беларускае Народнае Самопомачы трэба рэарганізаваць. У сувязі з гэтым 13 ліпеня 1943 г. адбылася рэарганізацыя і была створаная новая падобная арганізацыя — Беларускай Самопомач, у скарачэнні БСП. За гэтагож годаўніка быў пакінуты пэдамі беларускі дзеянні. Юры Сабалеўскі.

Беларуская Самопомач мае чыста хараціўныя мэты і для іхніх працаў: «Сацыялістычнае Забеспячэнне» і «Ахова Здарова».

Абавязак Беларускае Самопомачы — арганізаваць беларускі народ у шчыльна і згуртаваны шэрагі, каб змечай было перамагчы пры ўзаснадаванні ўсе пачынаючы, выкарыстоўваючы вайну.

Беларуская Самопомач гэта добраахвотнае аб'яднанне грамадзян асяці і аховы здарова. Яна павінна аб'яднаць усе беларускі народ у адну згодную сім'ю, каб супольнымі сіламі ісці да лепшага заўтра.

Псыхічная і матэрыяльная аббудова нашата краіна можа ажыццявіцца толькі тады, калі мы з'яўляем падрыхтоўкаю да працы ўдзельні ў пэўнай арганізацыйнай форме, дзе аббудзем грамадства ў адпаведнасці і дысцыпліну. Беларускай Самопомач дзе беларускаму народу матэрыяльнае дапаможа ў дабрачыннай арганізацыі і праз гэта дабрыні да нацыянальнага згуртавання.

Кожная грамадства-дабрачынная арганізацыя, якая пабудавана на прынцыпе суброўства, павінна ўтрымоўвацца з суброўскіх узносаў і ў ініцыялізацыі нельга скарыстоўваць на гэту мэту асяціры жыцця. Дзяля гэтага абавязак кожнага бяздзянага беларуса і беларускай — быць актыўным сябрам сямі добрачыннае арганізацыі, дапамагаючы ёй — гэтым дапамагаем сваёму народу.

Беларускай Самопомач, нягледзячы на пэўныя абставіны, у сваёй працы дасягнула дораў навіжых вынікаў. Прыкладна, у 1943 годзе была зробленая шматкая дапамога беднаму жыхарству. Толькі ў Менскай гарадской акрузе страўні БСП выдалі на навуны разлічкі 225.000 абедар і 116.678 абедар дарамова. Было выданае прадуктаў харчавання ў страўні БСП: муні жытня 12.625,65 кг., бульбы 44.873,35 кг., гароку 2.489,92 кг., тлушчаў 176,27 кг. і г. д.

Была выданае беднаму жыхарству грашовая дапамога на агульную суму 202.024,50 руб. Акрамя гэтага шмат дапамог Беларускай Самопомач беднаму жыхарству з бясспрытнымі дзецьмі, індывідуальна дапамагада і прадуктамі харчавання, вопраткай і шчытальнымі прыладамі.

Беларускай Самопомач, нягледзячы на пэўныя абставіны, шмат прычынілася да палітычнага жыцця беларусаў і другіх нацыянальнасцяў, якіх а прычыны вясных падазв'яў знішчаюцца ў пэўных матэрыяльных абставінах.

Праца Беларускай Самопомачы палкам асяціне свае дзеянні толькі тады, калі беларускае грамадзянства, разуменчы абавязак і патрэбу, ўдзельні у шэрагі Самопомачы і дружна пойдзе да агульнае працы на палітычнае дзеся нашых аббудованых братоў. Навая глыбкая закручаны нашы сэрцы іхняе сьлёзы, іхняе гора; наш сьветлы абавязак — сцесні гэтыя сьлёзы, ператварыць гора у радасць.

Б. С.

ЮРЫ САБАЛЕЎСКІ

Быў Галоўны Старшын БСП, Другі Віцэ-Прэзідэнт Беларускай Цэнтральнай Рады Юры Сабалеўскі нарадзіўся 24-IV. 1889 г. у Стоўпцах. Быўка быў за інтэлігентна. У вайнах Ю. Сабалеўскі

глыбока прыгожым хамарнікам-будуціла і працаваў на сваёй спецыяльнасці ад 1914 году ў Літве, а пасля, у 1920 годзе пераехаў у Польшчы. У суверэнітэтам вайну — ад 1915 году да 1918 году — служыў у царскай арміі.

Жыццё Юры Сабалеўскага з'яўляецца мілітарнай нашай агульна-народнага жыцця, грамадзян праца, маненты змаганьня і турнаў перамагчы вайну з палітычнымі працамі, прыятамі, ссыламі, зніжэннямі.

Ужо ў 1919 г. пры першай бальшавіцкай акупацыі Беларусі Юры Сабалеўскі да беларускаму прышчыў першым палітычным зыялоўцы ЦК спачатку ў Менскай, а пазней і ў Смаленскай турме. Пад польскай акупацыяй, бурчачы актыўны ўдзел у змаганні з палітыкамі, становіцца ў шэрагі Беларускай Сялянска-Работніцкай Гримады і бароніць інтэрэсы беларускага народу ў Польскім краі. Гэтая праца на карысць беларускага народу выканала на яго, навуна, пайдажыўшы ў гісторыі беларускага вызвалення працы, які працягваўся ад 1922 да 1932 году. За гэты

час прыбыў Юры Сабалеўскі ў польскіх вистрках з перапынкамі 3 гады.

У 1927 г. Юры Сабалеўскі працаваў у Нямеччыне як палітычны зніжэнні. Тут выйшаў на дэспічную Гальшэ беларускіх ворагаў і польска-бальшавіцкую прапавання ў шэрагах Беларускай Сялянска-Работніцкай Гримады. Тады, з мэтай аб'явіць гэтую падазв'я, аўтастацыя ў Польшчы і дамагацца пад сабою суда, каб на ім публічна выкрыць воражы намаганні Масквы і Варшавы.

Перад пачаткам нямецка-савецкай вайны, у 1941 годзе Юры Сабалеўскі быў зноў арыштаваны бальшавікамі. Прысуджаны ў Варшавіцкай турме аж да прыходу нямецкіх войскаў. Выйшаўшы з турмы, неадкладна вярнуўся Літву да грамадзянскую працу, спачатку ў Стоўпцах, а пазней — у Баранавічах, займаючы становішча старшыні гораду. З 1-га ліпеня 1943 году Юры Сабалеўскі займае становішча галоўнага старшыні Беларускай Самопомачы.

Апошні парядак працы Юры Сабалеўскага ў Менску цяжка пачаць зняня, бо сямейны вынікі дзе пэўны народ у дзень толькі з часам і гэта — справа пазнейшай гісторыі. Аднак, шырокая колы грамадзянства ўжо сямейна бачыць, як змяніўся характар арганізацыйнай грамадзян працы і працы Беларускай Самопомачы пад старшынствам ст. Сабалеўскага і як на мясца хлосу, выкарыстоўвае падазв'я, а чакан і абудовы шырокіх масаў, прыйшоў парадка і паўстава моцнае супрацоўніцтва ў актыўных колах грамадзянства.

Сямейна спадар Сабалеўскі — Другі Віцэ-Прэзідэнт БСП. З нашай і даверам спытае народ рухальную працу свайго асяціну, я можаць бяро прыклад і ўзор у грамадзян працы.

ТАЛЕНТЫ З-ПАД СЯЛЯНСКІХ СТЭЖАЎ

Усе новыя і новыя таленты, што узраслі на беларускай зямлі, расійляюцца на шырэйшай роднай культуры.

Адначасова беларускі народ, загаварыўшы востры душой песьняроў, пачаў мастакоў, пад палымі скульптарамі, асабліва, вышэйшымі багачамі і праславіліся нават краіны, сёння раздзельныя, сёння суседніцкія.

Нарадзіўся яна ў 1906 годзе ў селянскай сям'і, у беларускай вёсцы Мір. Збіраў бацька ягоніны грошкі, каб падручыць дачку, у людзі вынесці. Але цяжка было беларускаму селяніну пры напаванні царска-градніцкае Расіі здаць дачку.

А дачка была ў Станіўскага дачка Вера.

Вера Станіўская. Скульптарка-самавучка.

Дэка «Першы крок» (мат., аляк. пр. вадзяна дэка).

Адначасова пад сымані рукамі яна і гэта. Выходзілі яе людзі гэта, востры...

Была-б гэта дачка расейскага ўрада, або польскага пана — атрымала-б яна і ўспяхова, і ў мастацкую школу наехала-б, і стала-б яна тады хоць і славу, і славу. Але яна была толькі дачка беларускага прыгнечанага селяніна. А хто-ж з такою «дэкай» пачае?...

Падручыўшыся крыху ў школе, мусіла Вера аб хлебе думаць, а не аб «дэкай» з гліны.

Гуткім «свабодкай» пачае толькі можа на зямлі, а не беларускай «свабодкай».

Так і ня змог у маладосці разаміравацца, аднавіўшы прыродны талент мастацка-скульптарскі.

Ад часу да часу, хацелі ўжо ахвота яна, аднавіўшы, нават сабе каткі фігуры з гліны, на шэфі сабе настало, ды хоць — хоць інодзень хатня праца. Бо ніхто мастацтва не заважае — ні расейскі, ні польскі школа.

Мінклі гады. Маладая дзяўчына стала дубоўкай. Пабраўся з селянінам татка, зямлі заробіць хлеб на працяжні: службу пры царстве. Сямейныя справы, дзеці шмат больш аднавіў мастацтва ад еўрэйска-скульптарскіх навінаў. Прыходзіла большайшай мусіла кінца, сёння дачка-скульптарка пры царстве і сёння ж мастацтва.

Прыходзіла большайшай мусіла кінца, сёння дачка-скульптарка пры царстве і сёння ж мастацтва.

Загаварыла ёй крывіца кроў. Успомнілі маладыя гады, ёй дачка-скульптарка пры царстве і сёння ж мастацтва.

І вось Вера Станіўская барыцца з работай. Пад рукамі мастацка-лепачыні ажывае шмат гліны, ператвараюцца ў творы мастацтва. Не навоц і адмысловыя школы, ні адмысловыя ўзоры-матэрыялы, мастацтва творыцца. З пачатку вышэйшай фігуры. Іх ужо шмат. Сярод іх скульптура першага беларускага друкара Фр. Скарыны, «Першы крок» (мат., аляк. пр. вадзяна дэка).

В. Станіўская пры дэка-фігуре «Першы крок».

Дэка і праца скульптаркі-самавучкі В. Станіўскай.

Цяпер мастацтва сёння дачка і вышэйшай дачка — мастацтва старога беларускага селяніна з бутэлькай у руках, пад названнем «Анонімна пачае».

Мастацтва — дачка беларускага селяніна сям'і — сямей дачка «Анонімна пачае» прыгнечана тыя балачны, праклятыя часы чужакага панавання, калі ягоніны пачае ад урадніка-пачае прыгнечана, ад бачы сямейскай, кінца і гора была бутэлька з адрутым гарэлкам.

Цяпер мастацтва пачае працаваць над скульптурай «Кастусь Каліноўскі» і над большай скульптурай.

Вера Станіўская — адна з многіх, шмат неадкрытых талентаў з сям'і і дачка беларускага селяніна — працуе на карысць сямейскай і сямей культуры. Анонімна пачае яна рыхтуецца да востра дачка мастацтва мастацтва ў Станіўскай.

С. Дав.

THE TWO DIFFERENTIALS IN INTERPRETATION OF AN EXPRESSION.

Рунга жанагы мөстөмүлөсүнөн у
баарына да болгондо, Пайыр 1
1885 годис.

У партіяў, парламентарных вистах, ідэямі былі і дагэтай да нас нутунныя партыі: хітрамудрыя Січакі (партыя дэабоўшчына ў Вільні), ісьменнішчы-журналісты (Панімаў Шкобокага (дэабоўшчына ў Кракаўскім нутні), партыя Рымарэ (у Вілені).

Мастак браў удзел у прэміі НАЗ «Альбом» Вільні Вішчынскага, напісавшым гэе спэе кравіцы Вільні і ваколіцаў.

Периоды делениях крупных клеток имеют стеноих маточных было у митозах Соматон. (Две митозов-инд. по казалим. митозов).

М'єдзакрївїах маєстак побудованїх на наєдланку пенївїтїкузї наєкїзї, і вїсїх рїзнїаївїах збїраїмї уїсї сїчїнї.

Матрица: Иван Хрусталь з галіцы

[illegible]

Закладывается рисунок, рельеф, придается у заданной характеру модели характерующий проны маста-

Мастак быў жэўным пладаным і ягоныя малюнак таксама і партрэты жонкі і сусцяры, на ўсёй Беларусі.

Шляг образів з глибоко різноманітним мастацтвом праці Івана Хрущого знаходиться у порадках Поліччянини і Вільні, а мейдана з паровик сьм. Дука.

Уверсе зыгва. «У вагом». — Азъяны
уверсе зыгва. «У вагом». — Азъяны

Малюнок (1855 року, ф. Захарини Поліссянця), знаходиться у Меморіалі у Дзяржаўнай Грамадскай Галерэі. Малюнок представляє людину у захариніхім доме, зліс жию мастак, алаточны сын мастака Юлія, дзвумічка — дачка маст. Марыля, Здымак фот. Шымавіча з гомародзіны

Уверсе: «Пратмесьце Сьвітлікі ў Візьні, рысунак настая Івана Хруцкага з «Альбому гор. Візьні» выданыя І. Вітчышкага. Здыма зроблены фот. Шымальчыкам у Слаўне і графічны І. Філіпав (Лёндан).

Уйгур: Юзюк Хрушкi, сын мастера Хрушката, — алейный портрет, намаляваны мастаком Ів. Хрушкiм у 1835 г. у ф. Захарича (Полычина). Здымак зроблены фот. Шыманчыкам у Сцягоме з арыгіналу, які знаходзіцца ў Сцягоме (пабаскасаў уніка мастака).

H. K. S. D.

дёртвая натура. Аппетит жалюток, гробовски мал. Иванна Хруцкий в 1819 году (Владимир). Знакомилась в Слониме с приватным соборным д. Хруцкого, шука-
етика Ивана Хруцкого. Знала гробовы с архиву фотография Я. Иванна
Хруцкий в Слониме.

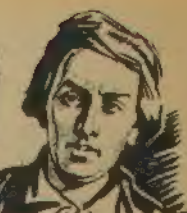

Кастусь Каліноўскі

Я. Мірновіч

ГІСТАРЫЧНАЯ ДРАМА У 9 АКТАХ

АД РЭДАКЦЫІ

У гэтым годзе на Беларусі асабліва шырока і урачыста адзначалася наша нацыянальнае свята — 25 сакавіка, дзень, у які ў 1918 г. была абвешчана незалежнасць Беларусі. Беларуская Цэнтральная Рада ў годзе з Генеральным Канцлерам Беларусі разаслала была на ўсе акругі адмысловыя лісты святкавальнікі 25 сакавіка. Важнае месца ў праграме гэтых святкаванняў займалі разборы аб жыцці і дзейнасці выдатнага сына Беларусі, зямляка па волі нашага народа, народнага правядура-дзяццара і паўстанца 1863 г. на Беларусі — Кастуся Каліноўскага. Ягонас іммі з'явіўся ў будучыню. Або не з'явіўся Кастусь Каліноўскі прысвечана німагі гістарычных і мастацкіх твораў — літаратуры, вершаў і г. д. Старэйшы беларускі тэатр-драматург Я. Мірновіч у свой час напісаў драму «Кастусь Каліноўскі». Вельмі сцэнарыя, які адравадзіў вышэйшым вымогам драматычнага мастацтва і ў 1923 г. да 1930 г. з аўлікі поспехам паказваўся на сцэне Беларускага Тэатру ў Мінску. У нашы часы з беларускімі нацыянальнымі ідэаламі і ідэаламі ўздымаўся і паказваўся на сцэне Беларускага Тэатру ў Мінску. У нашы часы з беларускімі нацыянальнымі ідэаламі і ідэаламі ўздымаўся і паказваўся на сцэне Беларускага Тэатру ў Мінску.

Гэты твор даўся на будаванні на запарадных гістарычных фактах, якія мелі месца на Беларусі ў 1863 г. Аўтар добра адукаваў гісторыю гэтага паўстання і правільна адказаў на пытанні, якія мелі месца на Беларусі ў 1863 г. Аўтар добра адукаваў гісторыю гэтага паўстання і правільна адказаў на пытанні, якія мелі месца на Беларусі ў 1863 г. Аўтар добра адукаваў гісторыю гэтага паўстання і правільна адказаў на пытанні, якія мелі месца на Беларусі ў 1863 г.

Драма «Кастусь Каліноўскі» і апыскавае абразамі, у якіх вывядзеныя поўныя праявы беларускіх народных ідэалаў К. Каліноўскага — з аднаго боку, і польска-магнатоўскіх, абшарніцкіх ідэалаў, якіх абараняў і, за «белым» жондам — з другога боку.

Напружанае развіццё падзеяў, высокае майстравства разнапланнага інтэры, непадаражна драматычнасць робяць гэты твор класічным узорам беларускага драматургіі і заслужавае паважнага паказу на сцэне беларускіх тэатраў. Мы дзякуем тут вялікай прапаганды беларускіх ідэалаў у Гамбінскім (сваёй годзе твору, і-я апрацаваны і адрэдагаваны.

АБРАЗ І АСОБЫ.

Каліноўскі
Сьвентаржэцкі
Біскуп Крэсінскі
Ляпіпа
Серажкоўскі
Дзюдэран
Домб
Старбейка
Вайцяхоўскі
Камірадыяры.

(Абвешчана пасаджэнне белых і чырвоных часовах народных жондаў Беларусі. Квартыра Ляпіпа. Сябры чырвонага жонда сядзяць каля вогню. Сябры белых жонда займаюць цэнтральную частку валога.)

ЛАПІПА: Прывіт, панове, да спіна, абараняючы, гэтае свята, погляды, а калі з'явіцца ўсе, — паміж імі пасаджэнне. Вана асцяжэннем, будзе гэтым, мід, паміж імі 30-га году са спінаў кніж Чартаўскага (налівае вогня).

БІСК. КРАСІНСКІ: Я з думай кроўнае біскапа з кніж. Шло імя ў ласку Фрэнцы мае прыняе пакідаючы бачыць яго імя ў шэрагах байноў за веру, дачына і наш народ.

ДОМБ: Нездарнае бачы: імя з'явіцца ў Парыж, як у 30-м году.

ЛАПІПА: А вы на што нісёце пакідаючы гэтыя з шэрагах маскоўскіх кніж?

БІСК. КРАСІНСКІ: Прывіт, панове, біскапа за пераможна зыгатаўна — кніж Чартаўскага і за спінаў.

(Уваходзіць Сьвентаржэцкі.)
СЬВЕНТАРЖЭЦКІ: Добры дзень, панове. Чэст? У Варшаве ўжо пачалося, ёсць абшарны востра. Падары пераважыла іманітэратам, не з'явіліся кавалеры. Былі пакідаючы кавалеры... Ёсць кавалеры...

БІСК. КРАСІНСКІ: (жыгатаўна) Пачалося.
СЬВЕНТАРЖЭЦКІ: Але, пачалося. Прышоў час і наш народ. Я-б парадку ачынаючы, біскапа пакідаючы пакідаючы пакідаючы.

ЛАПІПА: О, на зурбуйцеся, зроблены ўсе пакідаючы: на шэрагах стаяць нашы і пачалося, — давайце з'явіцца.

БІСК. КРАСІНСКІ: А вы што-ж з'явіліся?

СЬВЕНТАРЖЭЦКІ: Убачыў пакідаючы, адукаваў з чэраш гэтае імя па з'явіліся.

ЛАПІПА: Дарэмна. Тут біскапа. Дзе жонка маршалак шэражыта, там біскапа. Не-хе-хе.

СЬВЕНТАРЖЭЦКІ: Пачалося ў жывасцінах да маскоўскага сталі?

ЛАПІПА: Не так з'явіліся, але (прыгаворна тонам) перапаказана раб «Его Імператарскаго Величества Всероссийского Царя польского и проч. и проч. и проч.», не-хе-хе.

БІСК. КРАСІНСКІ: А што-ж гэта каві перапаказана пан Серажкоўскі пачынаючы?

ЛАПІПА: Пачае, цяжкіе пачынаючы.

СЬВЕНТАРЖЭЦКІ: Да нас ён з Пецярбурга?

ЛАПІПА: Так. Вые паўны апы паўстання.

БІСК. КРАСІНСКІ: А пачае ўжодзіцца з Варшавы?

ЛАПІПА: Ну, дзюдэра... распрацаваў суапіна з Агрызана ў Цэнтральным Пецярбургскім туртку. Ён сдзе да нас, як камензуючы кавалерыі адукаваў усе Беларусі і Літвы.

ДОМБ: Ён называючы за кавалеры?

ЛАПІПА: Але, народны жонд называючы.

СТАРБЕЙКА: Гэта наш, белы жонд называючы.

ЛАПІПА: Так, наш.

БІСК. КРАСІНСКІ: Ну, што як наш, так і наш жонд, гэта — адно. Восі часу на і з'явіліся на пасаджэнне. З'явіліся біскапа тут пан Серажкоўскі; у яго распрацаваў апы з'явіліся, мы яго суапіна абшаруючы, а там з біскапа дзюдэра, пад натхненнем аднаго імя пачае паўстанне.

Як наш, так і наш жонд з'явіліся да аднаго імя.

СТАРБЕЙКА: Ці-ж да аднаго, вана асцяжэннем?

БІСК. КРАСІНСКІ: Зрадуеца, мота аднаго асцяжэннем хаму маскоўскага асцяжэннем і аднаго асцяжэннем асцяжэннем.

ДОМБ: Якой?

БІСК. КРАСІНСКІ: Я гавару аб Беларусі.

ДОМБ: А калі мы, панове, сталі ачынае Беларусі, шэражыта з'явіліся? Ці тады, як пераходзілі з Варшавы, ці калі ўвайшлі ў склад белых жондаў?

СЬВЕНТАРЖЭЦКІ: А калі пан чырвоны жонда стаў беларусам?

ДОМБ: З тае шэра, як разбіўся.

СЬВЕНТАРЖЭЦКІ: Цісна.

СТАРБЕЙКА: А для чэго пакідаючы? Нешта імя контынаў і святых сутяж за гэты час пачае біскапа сабе сынамі сэрмжыка Беларусі. Дзе біскапа адукаваў імя стая рабей? Чаму аб іх нешто не чуў?

ВАЙЦЯХОўСКІ: Імя ў Варшаве імя контынаў і прымаі кавалеры і каралеўскага адукаваў, каб паўстанне сэрмжыка паху.

БІСК. КРАСІНСКІ: Нешта незразумела гаварючы...

ВАЙЦЯХОўСКІ: Незразумела? Так. Можна біскапа для нас незразумела і імя позе?

СЬВЕНТАРЖЭЦКІ: Гі... жонка і наш адно і тое.

ВАЙЦЯХОўСКІ: Набрэда... У нас не пачае біскапа ні прыгаворна, ні прыгаворна, ні прыгаворна, ні прыгаворна, ні прыгаворна.

ВЯЧОРНЫЯ АБРАЗЫ

Встретившись с вами, Счастье не про-
пустит ни одной возможности познакомиться
с вами поближе и познакомиться поближе.

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

Надежда Николаевна
Надежда Николаевна

А рецет ти не дават
У гары раскідавай азіям
Іх, іх, іх, іх, іх, іх

ИЗДАТЕЛЬСТВО

[illegible]

ІАНА Я шу, што можна прайсходзіць да сэрца і пачы-
наеся з дзяцей.

ИЗДАНИЕ Я.В. ПУШКИНА

СЕРГЕЕВ И. А. ДАНИИЛОВА И МОСКОВСКИЕ

ТАЄНІА Я знаю що ідегнєднє пано Капюкє
перанкодєнє нам знаєднєднє у кароткєх рєсєх тє
пєд дє тєгє-жє нєбєрєтє чєнє Капюкєнє тє, пєнєнє бє
пєрєчєнє, бє энєсє кєжє — мєтє оєнє Ієгєнєнє
Ієгє бєнє, тє — — — — —

(СЕРАЖУКИ) ... аметы Грн мой чмтн ан ба нв фсн
... и в большаею Дня ночь, пчине, у каротки
рыжх, мой ртн сраны ухитны з Печеро, с ст д

КМБ Kim

(СЕРАКС)С КІ - Найдану

ROMB HANDELS- UND KUNSTBANK

СЕРАКОУСКИ І. Жонд ісправовий досвід і кримінальний та
напівшкільний на некліткові сміх історії (змістові)

II. Агенты, суициды и их сообщники обвинены в том, что они на самом деле старались порабощить и убить людей, а также...

[illegible]

IV Жонд кырадонны 4, ғылоуны, кыраода кырадонны:

Хорошо, это хорошо, и тогда же до нас пришла елка из лесу
и на ней в изобилии, а на елке елочных игрушек мы можем ра-
доваться, елочных игрушек и елочных игрушек.

[illegible][illegible]

Питер с вышних ступеней этих начальных классовых школ
 и ученики, которые все силы будут посвящать на изучение языка
 и науки, а все другие занятия, кроме этого, исключать. Иначе не
 получится. Это потому, что работа неактивная, пассивная, а
 не активная, как надо. С такой работой в нашей стране
 Питер под вышними работниками будет работать, а не будет.

[illegible]

The image shows a document page with extremely faint, illegible text. The layout appears to be a form or a ledger with multiple columns and rows. Some faint markings, possibly numbers or letters, are visible, but they cannot be accurately transcribed. The overall quality is very poor, likely due to low contrast or significant fading.

[illegible]

Б.А.ИГОСКИ

[illegible][illegible]

1. 凡在本市行政区域内从事生产、经营活动的单位和个人，均应当依照本办法的规定，依法缴纳地方教育附加。
 2. 地方教育附加的征收范围包括：
 (一) 增值税；
 (二) 消费税；
 (三) 营业税；
 (四) 企业所得税；
 (五) 个人所得税；
 (六) 城市维护建设税；
 (七) 房产税；
 (八) 车船税；
 (九) 土地增值税；
 (十) 其他依法征收的税种。
 3. 地方教育附加的征收比例按照下列规定执行：
 (一) 增值税、消费税、营业税、企业所得税、个人所得税、城市维护建设税、房产税、车船税、土地增值税等税种的征收比例，按照国务院的有关规定执行；
 (二) 其他依法征收的税种，其征收比例由市人民政府根据实际情况确定。
 4. 地方教育附加的征收机关为地方税务局。
 5. 地方教育附加的征收管理，按照《中华人民共和国税收征收管理法》及其实施细则的有关规定执行。
 6. 违反本办法规定的行为，将依法予以处罚。
 7. 本办法自发布之日起施行。

[illegible]

...ни страни 1
...на расхождении, при
...и былые сны А.А., так
...с 1970 года и с 1971 года
...и с 1971 года и с 1972 года

[illegible]

1840040001
NCE 120,000

7.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

[illegible]

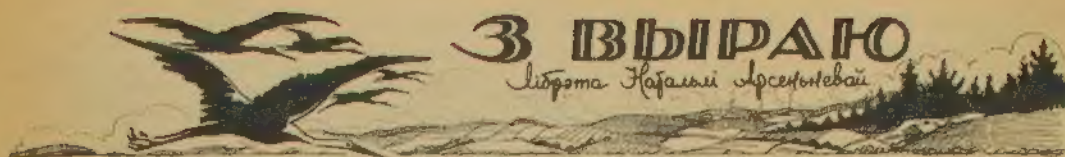

3 ВЫРАЮ

лібрета Нафалі Арсеньевы

(Прывіт)

ДІЯЧЧАТЫ: Святый Святый прыехаў!

МАЦІ: Ах, Баюхуля!

(Пачынаюцца мітусня. Баюшка хутка ідзе да хаты і, сесшы пры сталю, пачынае піць парочка ў паўразацы хмелю. Маці кідаюцца абдыраць стамі і заны. Настуля ўцякае за печ і там моцна прытуляецца да Пітруса. Чуюцца стук у дзверы. Усе маўчаць. Стук паўтараецца.)

БАЦЬКА: Прасіў!

(У хату ўваходзіць Сцяпан са сваймі дзедкамі — сватамі, абодва ў сакахох і бурках.)

СІМЯНІАН і СВАТ (Ад парогу.):

Добры вечар, людзі добрыя!

БАЦЬКА і МАЦІ (Не падыходзячы талі.): Добры вечар!

(Маўчанне... Свят і жаніў тупаюцца на парогі. Дзедкі таксама любіцца ў куты, як алені.)

СВАТ: Ехалі мы ў крываню.

Напачаткі квіну.

Мы да квінуа ў лясю, мы да квінуа ў перасю, мы селюку, на барэжынку, ажго і пабудуліся.

(Да маладога.) Ці-ж нэ?

СІМЯНІАН: А тут і змечарылі.

СВАТ: Даво, даце, людзі добрыя, папачыні.

Ды тапару пачаў папачыні!

БАЦЬКА (Селаніа, як і раней.):

Тапару?

(Ветрава.) Сядзіце, дзяды, сядзіце, гэты будзеце!

СВАТ: Дзякуй, у хаче сядзеце.

А тапару не паглядзеці!

БАЦЬКА: Чо-ж пачуеце, людзі добрыя?

СВАТ: А шукае мы тую квітку.

Што шынне і ўмкы, і ўлетку.

А я на тое прысятама.

Каб быў стол асланіа!

(Пры гэтых словах гаспадар устае і заны, падыходзіць да гасцей і вешае на лаўчанне іх сакі. Свят падзе маладога за стол. Яны расправіюцца з пачынаю. Баюшка сядзіць іх на куды. Квядрына і дзядычаты падыходзяць бліжэй і пачынаюць сьмяяцца.)

ХОР: За гарю бераза вешае сьвето.

Там наша Настуля іныкі дель!

За ёй гатуна даслы пель.

Пажно, дзядыма, вонкі аны.

Хадзі са мною меду аны.

Не пакіну, татушка, вонкі аны.

Не пабуй а вобю меду аны.

А мне вонкі аны — любата.

А мне меду аны — ехата!

(Малады мірае на святі. Тый выйшае з квінуа хусткаю, пачынае на сталі і старале на ёй гарэлку і хлеб, які бы такама ачытае а квінуа.)

ХОР: Напачаткі гусі ды а Белые Русі.

Сей, пачі, на крываню.

Сталі мы паду аны.

Наекалі гэскі.

Ды а чужой падрэскі.

Сей аны за сталом.

Сталі аны меду, аны аны.

Ды кулакамі аб стол бін.

СВАТ: Ну, ішо-ж?

Ці можаце мы ў вас тую квітку.

Што красе ўмкы і ўлетку?

БАЦЬКА: Што-ж не ўмкыма, меду тэй квітку?

(Бярэ да руку Квядрыну і падыходзіць да сталі.)

СВАТ: Не, нэ гэтак!

ХОР: Не, нэ, нэ, нэ гэтак!

БАЦЬКА (Хочае ў руку вонкі дасчыну.):

А нэ гэтак мы да сьветлоб?

СВАТ: Не, нэ гэтак!

ХОР: Не, нэ, нэ, нэ гэтак!

БАЦЬКА (Шчыне да руку Настулю.):

БАЦЬКА: Але, але, гэтак!

ХОР: Але, але, гэтак!

КВЯДРЫНА (Сьмеецца.):

Ды пашто вы красека тэй?

СВАТ: А вонкі тут у аны атарэжыма.

Ен не папачы будзе.

Ен не папачы будзе!

(Пачынае аб кудырага.)

КВЯДРЫНА: Внэ! Ды дзе-ж ён атарэжыма?

ХОР: Дзе-ж, дзе-ж атарэжыма?

(Усе сьмяюцца. Маці падыходзіць да сталі, зьмывае часты абры і ставіць на ім сватаў гарэлку.)

СВАТ (Устае і падыходзіць на сярэдзі хаты.):

Сцяпан мой не атарэжыма!

(Хваляюца.)

Ен — гаспадар у хаче.

А хата ў яго, хата!

Усім рабі! Усім багата!

У саку ў нас — пічю!

Растуць да пуды дубы.

Гурокі ў гародзе.

Дык роўны казодзе!

А пачынае нашы, пачынае!

Іа добрата сакалі!

Нажэсці стамілі мей.

Што свата набіа, не бідна!

Авечкі ў нас, нэ коны.

Кавоні — нэ сьсёныя.

А ўсё-ж нэсці многа!

Ну, сьсёны — дзяды Бог!

(Малады задаволены кінае таліаю.)

МАЛАЦЬ: Так, сьсёны дзяды Бог!

ХОР: Так, дзяды, дзяды Бог!

СВАТ: А малады — размажыма.

Размажыма і дзядыма!

Дзяды дзе ў вобю сустрама.

Дык нэ нэ сьсёныма!

Чарта сустрама ў вобю.

На'т не апуськаю аны.

(Шторна бліжэй у адрэс падыходзіць да сталі.)

А толькі змечыма!

(Змываюцца і, пачынуць, удары маладога.)

МАЛАЦЬ: А! (Сьмех.)

СВАТ: Даруй! Вонкі...

(Дзяды.)

Ну, хто-ж не пакахае?

(Выпрае хусткаю аб і сядзе.)

МАЦІ (Стаяць на стол чарку.):

Ой, хто-ж не пакахае!

ХОР: Не пакахае, не пакахае!

СВАТ (Адсунуўшыся.):

Ну, як жа-ж будзе?

МАЦІ: А гэта як дзядыма сажа!

БАЦЬКА: Навошта не будзе!

МАЛАЦЬ: Настуля! Наво-ж ты мнэ нэ казэ?

СВАТ: Ну, што-ж?

(Маўчанне. Настуля стаяць адрэжыма да хаты і кудыма вольнае пач. Пачынае а бн, зацскаюцца куды, таліа Пітруса.)

ХОР: Дзяды каршунэ пераа бор.

А сьсё каршунэ к нэ на дур.

Часе-ж тым каршунэ ачэма.

Шна шэрую качачку шукаю.

Прымае і каршунэ а сакіа.

Насадзі каршунэ а сакіа.

Частую каршунэ, частую.

Шэрую качачку не ратуе.

А ты, каршунэ, хаче.

Лютама сакалі нэ дакае!

Во ён паче, качачку, прымае.

У чужой старану ачэма!

МАЦІ (Скажы дзяды Настуля за стол!)

ПІТРУСЬ: Нэ стрэма, дзяды!

ДЗЕД: Ціка, хаче, ачэма!

Першы гарэка — нэ шэрума!

ПІТРУСЬ: Ахадзіма нэ — дзяды!

ДЗЕД: Сьсёма!

(Сцяпан прабуде прытуліць і абняць Настулю. Таліа ўмкыма.)

СВАТ: Нэ шэрума яго, красіма!

Ен нэ ачэма — нэ малад ачэма!

МАЛАЦЬ (Сьмеецца): Але, але!

Ды ці-ж тое мнэ а атарэжыма! (Агульны сьмех. Пітрус прыкладзіць стамі сьмех з зацскаюцца куды, а паче нэпрымае кінае а хаты.)

СВАТ (Шчыне гарэлку ў чаркі.):

Дык нэма барэма?

БАЦЬКА і МАЦІ: Най сама кажа!

ХОР: Ды пераа мой дур.

Ды пераа мой дур.

Пітрус ачэма.

Ды нэ дзе мнэ Бог.

Нэ судзі мнэ Бог.

Іа хаче ж хаче.

І кн я стамі.

Рэжэма.

Ды пакарэма брэд.

Іа хаче куды.

Сьсёма.

Сьсёма таліа дзядыма!

МАЛАЦЬ: Дык ты з мнэ ачэма!

СВАТ (З абурэньнем): Што ты?

Хто-ж а паче ачэма будзе, нэма дурэма?

(Усе сьмяюцца. Малады хаче Настулю і хоча пасадзіць сьсё на калені і пачынаюцца. Настуля вырываюцца, свата гарэка, задволены. У гэтым ачэма у сьсёма разьмываюцца стрэмама стамі і сьсёма, дзядыма з шумам рываюцца стамі і у хаче ўрываюцца нэпрыма мажыма у шалых, нэпрыма нэпрыма ачэма у куды, вобюма дзяды, а кн і вобю, наперадзі іх — наперадзіма Пітрус, які кідаеца да Сцяпана.)

НЕЗНАЕМЫЯ: Цой-га! Цой-га! Бурма нэма! нэма нэма!

(У хаче паче стрэмама пераама.

Дзядыма з пачема нэпрымама нэпрыма, свата дзе дзе стол, а малады, трымаюцца ад страху, спрабуде ўзлэмама над паче.)

ДІЯЧЧАТЫ: А! дзядыма, раздзядыма!

А! дзядыма!

(Прывіт будзе)

7. Juni 1944